

ГЛАВА 31.

- И *приготвятъ противъ мене пагубны-тъ си ꙗѣтища.
- 13 Развалятъ ꙗѣть-тъ ми,
Умножаватъ злошастіе-то ми;
Нѣма за мене помощникъ противъ тѣхъ.
- 14 Идѣтъ като прѣзъ широкъ проломъ, ка-
то силно наводненіе,
Подъ развалины-тъ нападатъ *връзъ мене.*
- 15 Обърнѣхъ ся ужаси връзъ мене;
Гонятъ душѣ-тъ ми като вѣтръ:
И благополучіе-то ми прѣминува като облакъ.
- 16 И сега ^одуша-та ми ся излѣ въ мене:
Скърбни дни мя постигнѣхъ.
- 17 Прѣзъ нощъ-тъ кости-тъ ми ся прони-
зватъ въ мене,
И *жили-тъ ми не си почиватъ.
- 18 Отъ *връзъ-тъ* силѣ *на болѣсть-тъ* ми
измѣни ся дрѣхъ-тъ ми,
Стѣга мя както ошійникъ-тъ на хитонъ-
тъ ми.
- 19 Хвърли мя въ калъ-тъ,
И заприличахъ на прѣстъ и на прахъ.
- 20 Выкамъ къмъ тебе, и не ми отговаряшъ:
Стоиѣ, и не поглеждашъ къмъ мене.
- 21 Обърнѣхъ си ся жестоко къмъ мене:
Съ крѣпкъ-тъ си рѣкъ ми вражду-
вашъ,
- 22 Диташъ мя, въскачашъ мя на вѣтръ-тъ:
И стопявашъ мя до сущъ.
- 23 Знаѣхъ наистинѣ *че* ще мя докарашъ до
смърть,
И *въ* домъ-тъ *о*прѣдѣленный-тъ за всякой
живъ;
- 24 Но Той нѣма да простре рѣкъ въ разва-
лины-тъ,
Ако выкатъ когато погубя.
- 25 ^оНе плакахъ ли азъ за оногось който бѣ
въ жестоки дни?
И не ся ли оскърби душа-та ми за сиро-
маха?
- 26 ^аКогато очакувахъ добро-то, тогазъ дой-
де зло-то:
И когато ожидавахъ видѣлихъ-тъ, то-
газъ дойде тъмнина-та.
- 27 Чрѣва-та ми възврѣхъ, и не си почи-
нѣхъ:
Скърбни дни мя стигнѣхъ.
- 28 ^аХодихъ почернѣлъ не отъ сѣлнце;
Станѣхъ, выкахъ въ събрание.
- 29 ^иСтанѣхъ братъ на чакалы-тъ,
И другаръ на камилотицы-тъ.
- 30 ^аКожа-та ми почернѣ на мене,
И ^акости-тъ ми изгорѣхъ отъ пламе-
неніе,
- 31 И китара-та ми ся измѣни въ рыданіе,
И свирка-та ми въ гласъ на плачущы.

- 1 Направихъ завѣтъ ^асъ очи-тъ си;
И какъ быхъ помислити на дѣвицъ?
- 2 И ^акакъвъ дѣлъ има отъ Бога отъ горѣ?
И кое наслѣдіе отъ Всесилнаго отъ вы-
соки-тъ?
- 3 Не е ли разореніе-то на нечестивый-тъ?
И пропасть-та за тѣзи които правятъ
беззаконіе?
- 4 ^аНе види ли той ꙗѣтища-та ми,
И не брой ли всички-тъ ми стыжки?
- 5 Ако съмъ ходилъ съ лѣжъ,
Или нога-та ми е побързала на лѣсть,
- 6 Нека ми прѣтегли съ теглилъ-тъ на
правдѣ-тъ,
И нека познае Богъ цѣлость-тъ ми.
- 7 Ако стыпка-та ми ся е уклонила отъ
ꙗѣть-тъ,
И ^асърдце-то ми послѣдовало очи-тъ ми,
И ꙗтно ако ся е залѣпило за рѣдѣ-тъ
ми,
- 8 ^аТо нека сѣѣхъ азъ, а другъ да яде:
И да ся искоренятъ произведенія-та ми.
- 9 Ако ся е измамилъ сѣрдце-то ми отъ
женѣ,
Или съмъ причаквалъ при врата-та на
ближній-тъ си,
- 10 То нека моя-та жена ^асмѣле за друго,го,
И други да нападижтъ връзъ неѣхъ.
- 11 Защото това е омерзено дѣло,
И ^асѣгрѣшеніе за *оскъжданіе отъ сѣдѣн-
тъ*:
- 12 Защото е огнь поѣждающъ до погубеніе,
И искоренилъ бы всички-тъ ми плодове.
- 13 Ако съмъ прѣзрѣлъ сѣдѣжъ-тъ на рабъ-
тъ си или на рабынѣ-тъ си,
Когато ся прѣпирахъ съ мене,
14 Какво ще направѣхъ тогазъ, ^акогато стане
Богъ?
- И когато посѣти, какво ще му отговорѣхъ?
- 15 ^аТойзи който направи мене въ утробѣ-
тъ, не направи ли и него?
И не образи ли насъ истый-тъ въ маткѣ-
тъ?
- 16 Ако съмъ отрелъ желаніе-то на сиро-
масы-тъ,
Или съмъ направилъ да помрачеѣжтъ очи-
тъ на вдовицѣ-тъ,
- 17 Или съмъ излѣлъ самъ си хлѣбъ-тъ си,
И сираче-то не е зло отъ него:
- 18 (Защото отъ младость-тъ ми то порасте
съ мене, като при бащъ,
А неѣхъ отъ утробѣ-тъ на майкѣ си на-
ставихъ:)
- 19 Ако съмъ видѣлъ нѣкого че гние отъ нѣ-
маніе на дрехы,

^г Гл. 19; 12.

^д Псал. 42; 4.

^е Или *жжжжж* -тъ ми не прѣ-
ставать.

^ж Евр. 9; 27.

^з Псал. 35; 13, 14. Рим. 12;
15.

^и Іер. 8; 15.

^и Псал. 38; 6. 42; 9. 43; 2.

^и Псал. 102; 6. Мх. 1; 8.

^к Псал. 119; 83. Плач. 4; 8.
5; 10.

^л Псал. 102; 3.

^м Мат. 5; 28.

^н Гл. 20; 29. 27; 13.

^о 2 Лѣт. 16; 9. Гл. 34; 21.

^п Прит. 5; 21. 15; 3. Іер.
32; 19.

^р Числ. 15; 39. Еккл. 11; 9.

^с Іез. 6; 9. Мат. 5; 29.

^т Лев. 26; 16. Втор. 28; 30,

38 и др.

^у 2 Цар. 12; 11. Іер. 8; 10.

^ф Быт. 38; 24. Лев. 20; 10.
Втор. 22; 22. Виж. Ст. 28.

^х Псал. 44; 21.

^ц Гл. 34; 19. Прит. 14; 31.
22; 2. Мат. 2; 10.